

[Hanne Reintoft]

mennesker, der i en ledighedsperiode har store forsørgerbyrder eller meget høj husleje. Det er også nødvendigt for denne kategori af arbejdsløse, fordi høje huslejer simpelt hen ikke kan betales af 792 kr. ugentlig, og fordi det tager lang tid at få boligsikringen regnet om, for slet ikke at tale om de meget store problemer, de sociale forvaltninger har med arbejdsløse, der har parcelhus.

Da vi i sin tid vedtog 90 pct.s grænsen, hvor man ophævede brændseltilskud og særlige huslejetilskud, var der jo også her i tinget fuld enighed om — jeg var nu i tvivl, det må jeg sige, men ellers var der fuld enighed om — at det ikke var det store problem, fordi vi havde denne bestemmelse i forsorgsloven.

§ 58, stk. 2, tolkes jo efter en ret lempelig trangsbetømmelse, men alligevel ikke med så udvidet en trangsbetømmelse som forsorgslovens § 53 ved langvarig sygdom, og man er faktisk kommet i den situation i de sociale forvaltninger, at nok er dagpengene steget, men de udgør alligevel ikke mere end 50-60 pct. af en normal arbejdsindtægt; ikke desto mindre er de steget så meget, at de faktisk kommer op i nærheden af den maksimumsgrænse, der er for øget hjælp efter § 58, så mange velvillige sociale forvaltninger faktisk sidder i den situation, at de ikke kan bruge loven, fordi trangsgrensene er for snævre.

Vi har mange langvarigt ledige for øjeblikket, og vi ved også alt om, at vi har meget høje huslejer. Derfor mener jeg, det er forkert, at administrative bestemmelser, administrative trangsgrensninger hindrer os i at bruge den paragraf i forsorgsloven, som var vores argumentation for, at man overhovedet kunne vedtage en 90 pct.s grænse. Jeg vil derfor henstille til ministeren, at han ændrer denne praksis.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Spørgsmålet fra fru Hanne Reintoft gik jo på, om jeg ville overveje eventuelt gennem et cirkulære at øge muligheden for over forsorgsloven at få suppleret understøttelsen til de arbejdsløse. Efter de gældende regler i forsorgsloven er der ikke principielt noget til hinder for at yde en supplerende hjælp til personer, der modtager arbejdsløshedsun-

derstøttelse, som også nævnt af fru Hanne Reintoft. Normalt vil arbejdsløshedsunderstøttelsen dog være så høj, at det efter de gældende regler for udmåling af hjælp efter forsorgsloven ikke bliver aktuelt med en tillægshjælp. Efter arbejdsløshedsloven udgør understøttelsen for øjeblikket 132 kr. pr. dag, dog højst 90 pct. af den pågældendes sædvanlige arbejdsindtægt. Dette må sammenholdes med, at overgrænsen for, hvad der kan ydes som hjælp efter forsorgslovens § 46, er folkepensionsbeløbet med et tillæg pr. barn svarende til det særlige børnetilskud, det såkaldte normalbidrag, og med mulighed for en begrænset tillægshjælp af et specielt rådighedsbeløb efter forsorgslovens § 46, stk. 2.

Allerede da man i 1967 foretog ændringer i arbejdsløshedsloven, hvorved understøttelsen kom op på et højere niveau, mens man samtidig afskaffede det hidtidige børnetilæg til understøttelsen, var man opmærksom på, at der kunne blive et problem for understøttede med særlig store forsørgerbyrder. Der blev derfor samtidig gennemført nogle ændringer i forsorgslovens § 49 og § 58, som dels forenkler fremgangsmåden, dels gav mulighed for en lempeligere trangsbetømmelse, når der blev søgt hjælp på grund af arbejdsløshed. Disse ændringer er nærmere beskrevet i to cirkulærer fra socialministeriet fra 1967 og 1968.

Som nævnt er hindringerne for at gå videre den almindelige grænse, der findes i forsorgsloven for udmåling af det, der hedder hjælp ved trang i almindelighed. Denne hindring kommer man ikke uden om ved at udsende et cirkulære, men kun ved at gennemføre en lovændring, der giver mulighed for også ved arbejdsløshed at yde hjælp efter de retningslinjer, der gælder for den såkaldte udvidede hjælp, dvs. den hjælp, som efter forsorgsloven kan ydes i visse langvarige sygdomstilfælde og til værnepligtige.

En sådan ordning vil komme til at gælde efter bistandslovens § 37, der fastslår, at der i alle tilfælde af forbigående vanskeligheder skal ydes en hjælp også til rimelige faste udgifter, der kan modvirke, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes, og det bliver der formentlig i morgen mulighed for at medvirke til at få gennemført ved at gennemføre bistandsloven.